

SMV - Nieuwsbrief

Oct- Nov-2009

Grote dank aan u vrienden ,vrijwilligers en supporters S.M.V. die gedurende de 72 dagen durende gijzeling van de 36 gegijzelde uw steun hebben betuigd aan de internationale campagne "United for saving lifes of hostages". U heeft met het versturen van duizenden brieven aan verschillende mensenrechtenorganisaties en instanties en het organiseren van tientallen conferenties, stakingen, demonstraties en lezingen maar ook het verzorgen van films, boekjes en brochures een veelbetekenende rol gespeeld in de vrijlating van de gegijzelde.

Zoals deze internationale steunbetuiging aan vrijheid en gelijkheid zijn vruchten heeft afgeworpen en wij allen getuigen hebben mogen zijn van een groot succes, zo zal ook ongetwijfeld vrijheid in Iran ooit zegevieren en zal de dertigjarige geschiedenis van onderdrukking, onrecht, marteling en executies ten einde komen.

Irak: 36 Iraniërs na 72 dagen gevangenschap vrijgelaten

8 oktober 2009 - Wereldwijd hebben mensenrechtenorganisaties, parlementariërs, kerkleiders, en juristen zich ingezet voor hun vrijlating. Iraanse ballingen hebben met hongerstakingen en protestacties opgeroepen tot het redden van de gevangenen, die bedreigd werden met uitzetting naar Iran.

Woensdag zijn 36 Iraanse vluchtelingen, die eind juli gearresteerd werden tijdens de gewelddadige bestorming van hun kamp ten noorden van Bagdad door Irakese troepen, na 72 dagen gevangenschap weer op vrije voeten gesteld en teruggekeerd in het kamp. Dit gebeurde nadat talloze mensenrechtenorganisaties, parlementariërs, kerkleiders, en juristen geprotesteerd hadden tegen de ongerechtvaardigde gevangenneming van de Iraniërs. Hierbij waren o.m. Amnesty International, de Wereldorganisatie tegen Foltering (OMCT) en het hoofd van de Anglicaanse Kerk, dr. Rowan Williams.

Ook in Irak hebben parlementariërs en mensenrechtenorganisaties zich voor de gevangen genomen vluchtelingen ingezet. Wereldwijd hebben Iraanse ballingen d.m.v. hongerstakingen en protestacties aandacht gevraagd voor deze zaak en de internationale gemeenschap opgeroepen om de gevangenen, die met uitzetting naar Iran bedreigd werden, te redden.

De 36 mannen zijn op 28 juli 2009 op basis van willekeur gearresteerd, toen Kamp Ashraf door Irakese troepen op buitengewoon gewelddadige wijze bestormd werd. Er wonen daar ca. 3500 Iraanse ballingen, die deel uitmaken van de oppositiebeweging Volksmujahedin. Het regime in Teheran wil dat het kamp opgeheven wordt en dat de daar verblijvende Iraanse oppositieleiden aan Iran worden uitgeleverd. Bij het ingrijpen van de Irakese troepen eind juli werden 11 vluchtelingen gedood en meer dan 400, waaronder veel vrouwen, gewond.

De 36 gearresteerde kampbewoners werden tot eind september zonder aanklacht vastgehouden in een politiebureau in de stad Khalis in de provincie Diyala ten noorden van Bagdad. De gezondheidstoestand van de mannen, waarvan er meerdere bij hun arrestatie gewond waren geraakt, werd daar steeds slechter, ook al omdat ze uit protest in hongerstaking waren gegaan.

Sinds 24 augustus heeft de rechter, die met het onderzoek belast was, al driemaal de vrijlating van de 36 bevolen. Er was geen aanklacht tegen hen ingediend. De lokale politie weigerde echter, tegen de voorschriften van het Irakese recht in, de gevangenen vrij te laten.

Hoewel de procureur-generaal van Irak eveneens de vrijlating van de 36 Iraanse ballingen bevolen heeft, werden ze op 1 oktober door de Irakese politie verplaatst naar een huis van bewaring in Bagdad. Daarbij werden ze weer mishandeld, waardoor verscheidene van hen opnieuw gewond raakten en botbreuken opliepen.

Aandacht voor de 36 Iraniërs in een Kerk

Op 7 oktober werden de 36 mannen uiteindelijk vrijgelaten en mochten ze terugkeren naar Kamp Ashraf, waar ze de noodzakelijke medische verzorging krijgen.

De in Ashraf wonende Iraanse ballingen kregen in 2004 volgens de vierde conventie van Genève de status „volkenrechtelijk beschermde personen“. Daardoor is gedwongen uitwijzing of verhuizing volkenrechtelijk verboden. Wereldwijd eisen mensenrechtenorganisaties dat er een waarnemingspost van de VN in Ashraf gestationeerd wordt om verdere gewelddadigheden tegen de vluchtelingen te voorkomen.

Secretaris-generaal van VN zeer verontrust over aanhoudende schending van mensenrechten

15 oktober 2009 - In het jaarverslag van de VN over de situatie van de mensenrechten in Iran wordt het excessieve gebruik van geweld, willekeurige arrestaties, foltering en executies van minderjarigen aan de kaak gesteld.

Secretaris-generaal van de VN Ban Ki-moon uitte in zijn jaarverslag van 23-09-2009 zijn diepe verontrusting over het excessieve gebruik van geweld, de willekeurige arrestaties en de folteringen tijdens het onderdrukken van de protesten na de presidentsverkiezingen in Iran.

Onder leiding van de commissaris voor de mensenrechten Navi Pillay hebben verscheidene mensenrechtenexperts van de VN zich bezorgd uitgelaten over het excessieve geweld en het doden door de politie, vooral over de gewelddaden van de paramilitaire militie van het regime, aldus het rapport dat op 15 oktober openbaar gemaakt werd. Daarin werd o.a. verwezen naar de dood van Neda Agha Soltan, een jonge vrouw die bij een demonstratie in Teheran doodgeschoten werd.

In het verslag van de Secretaris-generaal van de VN komen de executies van minderjarigen in Iran als speciale reden tot zorg naar voren. „Het opleggen van de doodstraf aan delinquenten, die ten tijde van het delict nog minderjarig waren, is in strijd met de internationale overeenkomsten inzake het burgerlijke en politieke recht en de rechten van het kind, welke Iran beide ondertekend heeft.“ Volgens Amnesty International zijn er in Iran 41 minderjarigen geëxecuteerd sinds 1990, dat is meer dan de helft van alle executies van minderjarigen wereldwijd, voor zover bekend.

Europees Parlement veroordeelt doodvonnissen, executies, foltering en onderdrukking in Iran

23 oktober 2009 - Iran is wereldwijd de enige staat die nog de doodstraf voltrekt bij jeugdige delinquenten / minstens 140 jeugdige delinquenten in Iraanse dodencel.

Het Europese Parlement nam op 22 oktober in Straatsburg een besluit aan over de verslechterde mensenrechtensituatie in Iran. In dit besluit werd „het grove geweld, de willekeurige arrestaties en de meldingen over foltering bij het onderdrukken van de protesten tegen de omstreden presidentsverkiezingen in Iran “ scherp veroordeeld.

De Iraanse regering wordt door het Europese parlement gesommeerd tot „onvoorwaardelijke vrijlating van alle vreedzame demonstranten en andere personen die n.a.v. de jongste onlusten gearresteerd zijn - of het nu studenten, academici, campagnevoerders, journalisten of mensenrechtenactivisten zijn “.

Verder wordt erop gewezen dat „vier personen n.a.v. de protesten na de presidentsverkiezingen ter dood veroordeeld zijn, hoewel ze al vanaf april 2009, dus lang voor de verkiezingen, in hechtenis zitten“. Het Europese Parlement “bevestigt haar oproep aan de Iraanse overheid om de doodstraf volledig af te schaffen en in de tussentijd een moratorium af te kondigen op executies, zoals geëist is in de resoluties 62/149 en 63/168 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties“.

In het besluit wordt er verder op gewezen, dat „Iran wereldwijd de enige staat is waar nog de doodstraf wordt voltrokken bij jeugdige delinquenten en dat er volgens mensenrechtenjuristen op het ogenblik minstens 140 jeugdige delinquenten in de Iraanse dodencel zitten“.

Hierover staat o.a.: „Het Europese Parlement veroordeelt de doodvonnissen en terechtstellingen in Iran scherp. Vooral die van jeugdige delinquenten en minderjarigen, en de executie van Behnoud Shojaei op 11 oktober 2009. Het Europese Parlement eist nadrukkelijk dat de Iraanse overheid de internationaal erkende rechtsgaranties voor minderjarigen, zowel als het internationale verdrag over burgerlijke en politieke rechten en de overeenkomst over de rechten van het kind respecteert. In het bijzonder dient de doodstraf voor Safar Angooti en Abbas Hosseini niet voltrokken te worden.“

De Iraanse overheid wordt nadrukkelijk gesommeerd „iedere vorm van foltering en andere wrede, onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing af te schaffen, behoorlijke processen te voeren en een einde te maken aan het straffeloos schenden van de mensenrechten“.

Het Europese Parlement doet de aanbeveling om een speciale gevolmachtigde van de hoge commissaris voor de mensenrechten van de VN naar Iran te sturen als waarnemer van de situatie van de politieke gevangenen en te garanderen dat de Iraanse overheid zich houdt aan de internationale standaard voor procesvoering en haar verplichtingen jegens de mensenrechten nakomt.

Jeugdige delinquent (21) opgehangen in Iran

11 oktober 2009 - Volgelingen van het Iranese regime hebben zondag de 21-jarige Behnoud Shojaaie opgehangen in de Evin-gevangenis van Teheran, na vier jaar gevangenisstraf voor een misdaad gepleegd in augustus 2005, toen hij 17 was, aldus het persbureau van de overheid, IRNA. Het rechtcollege van de mullahs heeft zijn doodvonnis herhaaldelijk goedgekeurd en tot drie keer toe heeft hij de vreselijke ervaring gekend om naar de galg te worden gebracht, maar vervolgens telkens te horen dat zijn executie wegens internationale druk werd uitgesteld.

Het Iranese regime executeert meer jeugdige delinquenten dan elk ander land – acht vorig jaar, en 42 sinds 1990.

De Europese Unie had het Iranese regime vorige maand dringend verzocht zich te houden aan internationale overeenkomsten, en de aanstaande executie van drie jeugdige

delinquenten, waaronder Shojaaie, te annuleren. Dit jaar zijn al zeker 231 mensen geëxecuteerd in Iran. De doodstraf kan in dit land worden opgelegd aan mensen die zich schuldig maken aan moord, verkrachting, roofovervallen, drugshandel of overspel. ANP, AFP

Laatste Interview met Behnoud Shojaaee

Dit interview werd gemaakt toen Behnoud nog in leven was. Ik had nooit gedacht dat het woordje ‘was’ zoveel pijn kon veroorzaken in mijn hart. Behnoud vertelde me door de telefoon: ‘Hoop houdt mensen in leven.’ Ik hoop dat Behnoud nog leeft tegen de tijd dat u dit interview leest. Ik wens dat het rood van de dageraad niet de laatste kleur is die zijn ogen zouden zien. Ik wens dat hij de blauwe ochtendhemel zou zien.

V- Als je iets zou willen tekenen, welke kleur zou je dan gebruiken?

A- Blauw

V- Waarom blauw?

A- Omdat het de kleur van de hemel is. Ik hoop al zo lang dat ik nog eens als vrij man de hemel zal mogen zien.

V- Hoe vaak ben je meegenomen om te worden geëxecuteerd?

A- Ik ben drie keer naar de galg geweest en toen weer teruggebracht nadat de voorzitter van het gerechtshof de executie had uitgesteld. Vier of vijf andere keren werd de executie een paar dagen voor de vastgestelde datum uitgesteld.

V- Waar zul je je laatste nacht doorbrengen?

A- [...]

V- Wie wilde je het liefst bij je hebben in die nachten dat je daar alleen in die kamer zat in afwachting van je executie?

A- Mijn moeder. Ik heb mijn moeder al jaren niet gezien. Ze kreeg diabetes toen ik 12 was. Twee jaar later stierf ze nadat ze haar gezichtsvermogen had verloren.

Haar te zien is mijn droom geweest, niet alleen in die executienachten, maar elke nacht van mijn leven.

V- Behnoud, ik hoop echt dat je volgende week om deze tijd bij je familie zult zijn en je vrijheid zult vieren.

A- Mijn handen zijn in gebed geheven. God zal over mijn lot beslissen en ik zal tevreden zijn met zijn besluit.

VN mensenrechten chef hekelt executie minderjarigen in Iran

15 oktober 2009 - De executie van Behnoud Shojaaie door de mullahs in Iran voor een vermeende misdaad toen hij nog minderjarig was kreeg dinsdag kritiek van de mensenrechten chef van de Verenigde Naties in Geneve. Zij zei ook dat de autoriteiten de onlangs uitgesproken doodstraffen moeten herzien van de deelnemers aan de recente antiregeringsprotesten in Iran. De VN-Hoge Commissaris voor de Mensenrechten Navi Pillay zei dat ze “diep teleurgesteld” is door de ophanging van Behnoud Shojaaie. Ze riep het Iraanse regime op “voor eens en voor altijd te stoppen met de executie van jeugdige delinquenten.” “De doodstraf van minderjarigen is een ontkenning van de basisprincipes van gerechtigheid voor jeugdigen die door alle landen zijn geaccepteerd,” zei Philip Ashton, de VN-expert voor executies.

Beide VN-functionarissen zeiden dat ze deze zomer de zekerheid hadden gekregen dat de doodstraf niet zou worden uitgevoerd. Zij sprak ook haar bezorgdheid uit over berichten dat drie mensen ter dood zijn veroordeeld in verband met hun betrokkenheid in antiregeringsprotesten eerder dit jaar. Ze zei dat er “grote zorgen zijn over de manier waarop de recente processen tegen activisten van de oppositie werden uitgevoerd.”

Paus waarschuwt voor rechten voor christenen in Iran

Oproep voor erkenning van godsdienstvrijheid en rechten van christelijke minderheid

30 oktober 2009 - Paus Benedictus XVI heeft de Iraanse regering verzocht om vrije geloofuitoefening voor christenen in Iran toe te staan. De overheid van Iran moet vrijheid van geloofsuitoefening voor christenen garanderen. Het moet katholieken worden toegestaan die priesters en kerken te hebben, die nodig zijn, zei de paus donderdag tegen de nieuwe Iraanse ambassadeur bij het Vaticaan. De situatie van de christelijke minderheden moet worden verbeterd, christenen moeten beter in de samenleving geïntegreerd worden. De christenen en Maryam Rostampour en Marzieh Amirizadeh zitten sinds maart 2009 in Teheran in de gevangenis. De paus benadrukte dat vrijheid van religie en geweten de bron is van alle andere vrijheden. Bescherming van het leven, rechtvaardigheid en solidariteit zouden de thema's moeten zijn voor een reële samenwerking. Goede betrekkingen tussen leden van verschillende religies zijn voor Benedictus XVI een dringende noodzaak in deze tijd, met als doel het creëren van een menselijker wereld. Volgens mensenrechtenorganisaties en westerse regeringen worden christenen, net als andere religieuze minderheden in Iran, vervolgd en gediscrimineerd. Veel leden van christelijke kerken of andere religieuze groeperingen zitten in Iran in de gevangenis, alleen wegens het uitoefenen van hun geloof.

Activist uitgesloten van bezoek en telefoongesprekken

Keyvan Samimi, een bekende activist die na de verkiezingen werd gearresteerd staat onder fysieke en psychische druk en zijn bevel tot vrijlating is ingetrokken. Samimi, die de redacteur is van de krant Nameh, werd gearresteerd nadat veiligheidskrachten zijn huis binnenstormden en zijn deur kapot maakten. Ondanks zijn lange vastzetting is hij nog steeds niet veroordeeld en is in eenzame opsluiting. Samimi staat onder druk om een bekentenis op televisie af te leggen. Zijn familie is enige tijd gelden gevraagd een borgsom te betalen en dit bedrag aan de rechtbank over te dragen, maar de rechter heft zijn vrijlating op borg ingetrokken. Hij werd hierna onderworpen aan nog meer onderdrukking en mag geen telefoongesprekken voeren en familie bezoek ontvangen.

5 november 2009 - Ook een journalist van het persagentschap AFP is gearresteerd. De oppositiebeweging van Iran is terug. Op 4 november protesteerden duizenden tegenstanders van het regime - niet alleen in het centrum van Teheran, maar ook in de steden Schiras, Täbris, Rascht en Isfahan. De toestand in de Iraanse hoofdstad was woensdag uitzonderlijk. Ook in andere grote steden kwam het tot treffen. Al vroeg in de ochtend hield de paramilitaire regimemilitie wilde achtervolgingen op de aanhangers van de oppositiebeweging. Sinds de verkiezingen op 12 juni 2009 maakt de oppositie gebruik van iedere gelegenheid of feestdag om te demonstreren tegen het verkiezingsbedrog en voor democratie. De geheime politie heeft de afgelopen weken iedere grotere bijeenkomst kunnen verhinderen. Woensdag was er echter weer een aanleiding in het kader van de officiële feestdag ter gelegenheid van de 30ste herdenking van de bestorming van de VS-ambassade in Teheran. In de Islamitische Republiek vinden, na de herverkiezing van het staatshoofd in juni, de ernstigste onlusten sinds tientallen jaren plaats. Militie en revolutionaire gardisten hebben de protesten met geweld neergeslagen. Duizenden zijn gearresteerd, velen gedood. Woensdag 4 november werd er ook weer geschoten. Ooggetuigen vertellen dat de militie op de demonstranten geschoten heeft. Verscheidene mensen zijn gewond geraakt, sommige levensgevaarlijk. Daarbij werden door de politie traangas en gummiknuppels tegen de demonstranten gebruikt. Berichten over het aantal deelnemers variëren, de oppositie spreekt over „tienduizenden demonstranten“.

Aan het begin van de middag spitste de toestand in Teheran zich toe. Terwijl in het centrum in de omgeving van de zesbaans Vali-e-Asr-Boulevard demonstranten gearresteerd werden, trokken anderen onder het roepen van "Dood aan de dictator" door de straten. De revolutionaire garde viel de menigte aan met traangas en schoten in de lucht om te intimideren. Anderen ranselden doelgericht en bijzonder ruw vrouwen af met gummiknuppels - of ze nu jong of oud waren. Motoren gingen in vlammen op, gewonden werden snel van de straat weggehaald. Buurtbewoners boden de vluchtende demonstranten een schuilplaats en toonden hun solidariteit. Onder de arrestanten van woensdag bevindt zich ook een journalist van het persagentschap AFP. De reporter Farhad Pouladi zou op weg geweest zijn naar een officiële meeting, aldus de bureauchef van het persagentschap, Jay Deshmukh. Op hetzelfde moment vonden er op andere plaatsen in de stad confrontaties met de oppositiebeweging plaats. Hij wist niet waar Pouladi heengebracht was, zei Deshmukh. Het is voor de internationale media buitengewoon moeilijk om te werken door de uitgebreide beperkingen van de Iraanse overheid na de onlusten ten gevolge van de presidentsverkiezingen in juni. O.a. de directe berichtgeving over niet-goedgekeurde demonstraties is verboden.

3 Bahá'is gedetineerd vanwege maatschappelijke dienstverlening

Een aantal jongeren werd gearresteerd tijdens het verlenen van maatschappelijke en filantropische diensten in het kader van een alfabetiseringsprogramma ondersteund door UNICEF in mei 2006.

Deze jonge mensen onderwezen arme kinderen en soms straatkinderen in arme wijken in Shiraz. Ze werden gelijktijdig gearresteerd in verschillende buurten tijdens dit werk. Vierenvijftig van deze maatschappelijk werkers waren Bahá'is. Degenen die geen Bahá'i waren, werden de eerste avond al vrijgelaten, maar de 54 Bahá'is werden gedurende 6 dagen gevangen gehouden in ongeschikte omstandigheden.

Drie van hen, geïdentificeerd als Sassan Taqavi, Raha Sabet en Haleh Ruhi, werden een maand lang in tijdelijke bewaring gehouden. Haleh Ruhi, 29, Raha Sabet, 33, en Sassan Taqavi, 32, zijn na 2 jaar nog altijd gedetineerd in het Shiraz Intelligence Detention Center. Aangezien dit geen openbare gevangenis betreft, worden hun minimale rechten hen onthouden, zoals contact opnemen met de buitenwereld, tijd in de frisse lucht, regelmatig gebruik van de telefoon en het verkrijgen van wettelijk verlof uit de gevangenis.

Sassan Taqavi, die vanaf het begin van zijn detentie niet in vorm was wegens een ernstig ongeval, werd aan zijn been geopereerd en na een maand teruggebracht naar de gevangenis; hij lijdt momenteel ernstige pijnen in zijn been en heeft zijn hele detentie in eenzame opsluiting doorgebracht.

Stichting voor Mensenrechten Vrienden

Benoordenhoutsweg 23
2596 BA Den Haag

Email: info@smvi.nl
Web: www.smvi.nl

Postbank: 4925296
SNS Bank: 937569720

Tel: 070 3142435
Fax: 070 3142436

KvK: 39084249
ANBI dossiernummer:
22530